

השכינה, הזרקנות העליונה שנדרגה במשה, כתוב בנינה. ואם מאמר, והרי כתוב ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה? הכל הוא כלל אחד. ובינו - בניו של יתרו, שהרי לאחר רשא אליו משה, היו לו בניין.

ובכן היה ביעקב, שפיו שבא אל לבן ושם בו את דיוירו, היה לו בניים. אף פאן משה, פין שם דיוירו ביתרתו, היה ליתרו בניים, ואת כל ביתו הביא עמו להכנסם מחת פנפי השכינה. ויתרו אמר למשה, אני חתןך יתרו בא אליך ואשתך ושני בנית עמה. כתוב ושני בנית, ולא כתוב ושני בנית. יוכא יתרו חתן משה ובניו בניים היה לו ליתרו, שפטותך (שופטים א) ובני קניין חתן משה עלו מערת התמירים. ובנוו השair עם משה.

ויבא יתרו חתן משה. פתח ואמר, (ישעה ב) והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' וגוז. פסוק זה פרשווה בכמה מקומות. אבל עתידים שאר העמים ליכת ולכתת רגליהם להגנס מחת בנפי השכינה. לכו ונעלה - כל אליו היעלים יש להם ירידה,ומי שנדרבק בקדושים ברוך הוא יש לו עלייה.

אל הר ה' - זה אברם, שפטותם בראשית כב אשר יאמר היום בהר ה' יראה, שהרי אברם קרא לו הר. מה קרא הפקר לכל מי שרוצה בעולם, אף מקום קדוש זה הפקר בגנגד כל מי שרוצה בעולם. אל בית - זה יעקב, שקרה למקום זה בבית, שפטותך (שם כח) אין זה כי אם בית אלהים.

דבר אמר הר ובית - אף על גב שהכל דרגה אמת, מעלה לזה מן זה. הר לשאר העמים, כשהם אחים בית אלהים. הר גאג, (דף ע' נ"א) סלייקי לדא מן דא, הר, לשאר עמיין, כד אתה

בגין יקרא דשכינטה, איזו גותא עלאה דא זדרוג ביה במשה, כתיב בנינה. ואי תימא, והא כתיב ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה. פלא איהו כלל לא חדא. ובניו, בניו דיתרו, דהא לברך אתה משה לגביה, והוא ליה בנים.

ויהבי היה ביעקב, דכין דאתא לגביה דלבן, ושינוי דיוריה ביה, והוא ליה בנים. אורח הכא משה, פון דשיוי דיוריה ביתרתו, והוא ליה ליתרו בניין וכל ביתיה איתי עמיה, למיעל לוון תחות גדיי דשכינטה, ויתרו אמר למשה, אני חותך יתרו בא אליך ואשתך ושני בנית עמה, ושני בנית כתיב, ולא כתיב ושני בנית. (פ"א יבא יתרו חתן משה ובניו בניין והוא ליה ליתרו, דכטיב, (שופטים א) ובני קניין חתן משה עלו מערת התמירים.

התמירים ובנוו שכק עם משה.

ニיבא יתרו חתן משה. פתח ואמר, (ישעה ב) והלכו עמים רבים ואמרו לךו ונעלה אל הר יי' וגוז. הא קרא אויקמה בכמה אחר. אבל זמיגין שאר עמיין למבהך ולכתתא רגלהיהו, למיעל תחות גדיי דשכינטה. לךו ונעלה, כל טעווון דעלמא אית לוון ירידה, וקודשא בריך הוא מאן דאתדק ביה, אית ביה עלייה.

אל הר יי', דא אברם, דכטיב, (בראשית כב) אשר יאמר היום בהר יי' יראה, דהא אברם קרי ליה הר. מה הר הפקירא לכל מאן דבעי בעלמא, אורח אחר דא קדישא, הפקירא לקלала לכל מאן דבעי בעלמא. אל בית, דא יעקב, דקראי להאי אחר בית, דכטיב, (בראשית כח) אין זה כי אם בית אלהים.

דבר אמר, הר ובית, אף על גב כלל אחד הר גאג, (דף ע' נ"א) סלייקי לדא מן דא, הר,